

Çocuk ve Ağaç Kurbağası

Çınar BİBER

Çocuk ve Ağaç Kurbağası

Çınar BİBER

Leo otobüsten indi ve yağmur ormanına adım attı. Hava sıcak ve nemliydi, sanki hafif bir kucaklama gibiydi. Parlak sarı tişörtünü, yeşil şortunu ve kırmızı spor ayakkabılarını giymişti. Mavi sırt çantasında bir defter ve bir atıştırmalık vardı. Boynunda bir ipe bağlı küçük bir büyüteç asılıydı. Burada yaşayan muhteşem hayvanları keşfetmeye ve öğrenmeye hazırdı.

Uzun ağa lar devler gibi y kseliyordu ve her Őekil ve boyutta yaprak yolu kaplamıŐtı. Leo kuŐların  t Őlerini ve b ceklerin vızıltılarını duydu. YavaŐ a y r d , adım attıŐı yere dikkat etti. B y k koyu kahverengi g zleri hayretle kocaman a ıldı. Bu yeŐil, b y yen d nyadaki her canlıyı g rmek istiyordu. YaŐmur ormanı canlı ve keŐfedilmeyi bekleyen sırlarla doluydu.

Parlak bir yaprağın yanında bir şey hareket etti. Leo dondu ve daha yakından baktı. Orada küçük bir ağaç kurbağası oturuyordu, parlak limon yeşili ve pürüzsüzdü. Altın gözleri yavaşça kırpıldı. Turuncu parmakları küçük yapışkan pedler gibi yaprağı kavradı. Leo gülümsedi ve kurbağa da ona gülümsüyor gibiydi. Fısıldadı: 'Merhaba, küçük dostum. Sana zarar vermeyeceğim. Sadece seni tanımak istiyorum.'

Leo büyütecini kaldırdı ve kurbağayı inceledi. Soluk sarı bir karnı ve yanında ince beyaz bir şerit gördü. Kurbağa sakin ve hareketsiz kaldı. Leo bu kadar küçük bir canlının nerede yaşayabileceğini merak etti. 'Yapraklarda mı uyuyorsun?' diye yumuşakça sordu. Kurbağa başını yana eğdi. Leo bir ağaç kurbağası için mükemmel bir evin ne olduğunu bulmaya karar verdi.

Orman zeminine baktı. Düşmüş yapraklar, küçük su birikintileri ve yumuşak yosunlar vardı. Bir kurbağanın neye ihtiyacı olduğunu düşündü: derisini ıslak tutmak için su, altında saklanmak için yapraklar ve tırmanmak için uzun ağaçlar. 'Bir maket yapabilirim,' dedi Leo kendi kendine. 'Her şeyin nasıl bir araya geldiğini gösteren küçük bir yağmur ormanı.' Defterini çıkardı ve plan yapmaya başladı.

Eve döndüğünde Leo malzemeleri topladı. Taban için büyük bir karton kutu kullandı. Uzun ağaçlar için küçük dallar ve ağaç tepesi için taze yapraklar ekledi. Sığ bir tabak küçük bir gölet oldu. Etrafına pürüzsüz taşlar ve yosun yerleştirdi. 'Burası senin ormanın olacak,' dedi içinden kurbağaya. Dikkatlice çalıştı, her parçanın tam doğru hissettirdiğinden emin oldu.

Leo kurbağayı nazıkçe maketin içine koydu. Kurbağa bir yaprağa zıpladı ve etrafına baktı. Altın gözleri parladı. Leo kurbağanın küçük ağaçları keşfetmesini ve parmaklarını gölete batırmasını izledi. 'Beğendin!' diye sevindi Leo. Kurbağanın temiz su ve taze yaprakların yanında en mutlu görüldüğünü fark etti. Kirli su veya buruşmuş yapraklar bir kurbağa için iyi olmazdı.

Leo maketine daha fazla ayrıntı ekledi. Yaprakların temiz ve suyun berrak olduğundan emin oldu. Temiz bir ormanın birçok bitki ve hayvanın bir arada yaşamasına yardımcı olduğunu öğrendi. Kuşların yuva için ağaçlara ihtiyacı vardır. Böceklerin yiyecek için yapraklara ihtiyacı vardır. Kurbağaların sağlıklı kalmak için suya ve yapraklara ihtiyacı vardır. 'Her şey birbirine bağlı,' dedi Leo. 'Temiz bir orman herkes için mutlu bir yuvadır.'

Leo maketini arkadaşlarıyla paylaşmak istedi. Onları evine davet etti ve küçük yağmur ormanını gösterdi. 'Bakın,' dedi, 'ağaç kurbağası burada yaşıyor. Temiz suya ve taze yapraklara ihtiyacı var.' Arkadaşları yaklaştı. Parlak yeşil kurbağayı ve altın gözlerini gördüler. 'Vay!' dediler. 'Ne kadar küçük ve güzel.'

Leo maketi nasıl yaptığını anlattı. Gerçek yapraklar ve su için küçük bir tabak kullandı. Kurbağanın turuncu parmaklarının yaprakları nasıl kavradığını gösterdi. 'Kurbağanın sağlıklı kalması için temiz bir ormana ihtiyacı var,' dedi Leo. 'Çöp atarsak veya çok fazla ağaç kesersek, kurbağalar ve diğer hayvanlar evlerini kaybeder.' Arkadaşları başlarını salladı. Ormanları temiz tutmaya yardımcı olmak istediler.

Bir arkadaşı, 'Nasıl yardımcı olabiliriz?' diye sordu. Leo gülümsedi. 'Ormanları ziyaret ettiğimizde çöp toplayabiliriz,' dedi. 'Başkalarına çevreyi kirletmemelerini söyleyebiliriz.' Başka bir arkadaşı, 'Ağaç dikebiliriz,' dedi. Leo başını salladı. 'Evet! Her küçük şey yardımcı olur.' Temiz ormanlar ve biyolojik çeşitlilik hakkında bir afiş yapmaya karar verdiler. Afişi okulda paylaşacaklardı.

O öğleden sonra Leo ve arkadaşları afiş üzerinde çalıştılar. Büyük bir ağaç kurbağası çizdiler ve şöyle yazdılar: 'Temiz ormanlar birçok bitki ve hayvanın bir arada yaşamasına yardımcı olur.' Kuşlar, böcekler ve çiçekler resimleri eklediler. Leo gurur duydu. Maketi ona önemli bir şey öğretmişti ve şimdi başkalarına da öğretebilirdi. Maketteki kurbağa sessizce oturdu, sanki dinliyor ve onaylıyordu.

Leo maket evindeki ağaç kurbağasına baktı. Kurbağa altın gözlerini kırptı ve memnun görünüyordu. Leo yağmur ormanındaki gerçek kurbağaların da aynı şeylere ihtiyacı olduğunu biliyordu: temiz su, taze yapraklar ve uzun ağaçlar. Ormanları her zaman temiz tutmaya söz verdi. 'Teşekkürler, küçük kurbağa,' diye fısıldadı. 'Bana evine nasıl bakacağımı gösterdin.'

Ertesi gün Leo maketini okula getirdi. Sınıf arkadaşlarına parlak yeşil kurbağayı gösterdi ve temiz bir ormanın biyolojik çeşitliliği nasıl desteklediğini anlattı. Öğretmeni gülümsedi. 'Leo,' dedi, 'yaşam alanları ve onları nasıl koruyacağımız hakkında büyük bir ders öğrenmişsin.' Leo'nun yüzü parladı. Bilgisini paylaşabildiği ve başkalarının anlamasına yardımcı olabildiği için mutlu oldu.

Leo'nun arkadaşları temiz ormanlar hakkında başkalarına anlatmada ona katıldı. Afişlerini koridora astılar. Çocuklar durup baktılar ve okudular. Bazıları sorular sordu. Leo sabırla yanıtladı. Onlara ağaç kurbağasını ve turuncu parmaklarını anlattı. 'Hepimiz ormanları temiz tutmaya yardımcı olabiliriz,' dedi. 'O zaman kurbağalar ve diğer canlılar gelişebilir.'

O akşam Leo penceresinin yanında oturdu ve ağaç kurbağasını düşündü. Onu yağmur ormanında, yapraktan yaprağa zıplarken hayal etti. Bir fark yarattığını bilerek gülümsedi. Öğrenmeye ve paylaşmaya devam edecekti. Ve temiz ormanların tüm canlıların uyum içinde bir arada yaşamasına nasıl yardımcı olduğunu ona öğreten küçük kurbağayı her zaman hatırlayacaktı.